

[Morten Lange.]

Det er helt nødvendigt, at det resultat, der kommer ud af udvalgsarbejdet, bliver en skærpelse af det forlæg, der foreligger her. I øjeblikket synes jeg, at tegnene i sol og måne ser dunkle ud; lad os håbe, at udvalgsarbejdet vil være i stand til at kaste et skarpt skattemæssigt lys over de arbejdsfrie fortjenester her i landet.

Bækgaard: Det fremgår klart af såvel den højtærede finansministers fremsættelse som af bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, at formålet i første række er at give grundlag og udgangspunkt for en fortsættelse af forårets forhandlinger om en løsning af hele problemet om en beskatning af den kategori af særlig store fortjenester ved salg af fast ejendom, der ikke i forvejen beskattes som erhvervs- og spekulationsgevinst. Der er endvidere i bemærkningerne klare tegn på, at den forståelse, som finansministeren tidligere har vist for den såkaldte skitse til en frigørelsesafgift, som blev fremlagt af venstre og de konservative, og som også de uafhængige i princippet har udtrykt tilslutning til, under det fortsatte arbejde med problemerne forhåbentlig vil kunne omsættes i mere positiv og håndgribelig form.

Da realitetsarbejdet med denne lovgivning — hvor der utvivlsomt navnlig skal forhandles om planen om en frigørelsesafgift, der jo endnu ikke foreligger til debat i lovforslags form — naturligvis i særlig udpræget grad må komme til at foregå i det udvalg, som bliver nedsat, er der vel på nuværende tidspunkt ikke grundlag for, at vi fra de uafhængiges side forsøger at gå dybere ind i vurderingen af noget, som antagelig kommer til at se helt anderledes ud.

De uafhængige ønsker ikke på nogen måde at holde hånden over dem, der tager urimelige gevinster hjem; men vi er imod kapitalafgift, som den hidtil har været foreslået og praktiseret. Vi mener, at den i sit princip er samfundsmæssigt forkert, og at den er en urimelig straf på den opsparing, som i forvejen er udhulet af pengeforringelsen. Resultatet er blevet uretfærdigheder over for og forskelsbehandling af dem, der bliver berørt af den. Jeg skal blot nævne nogle punkter i lovforslaget, som vi i mit parti er principielt imod.

For det første er der bestemmelsen om, at de skatteydere, som har erhvervet ejendommen før 1. januar 1960, kan benytte 13. alm. vurdering som anskaffelsessum. Vi er alvorligt bange for, at det vil tilskynde de pågældende skatteydere til at anmode vurderingsmyndighederne om at få så høj en vurdering som muligt, for at de kan få en god udgangsposition, når de engang skal afhænde ejendommen. Og virkningerne af en høj vurdering er jo højere ejendomsskatter, højere formueskat og højere værdi af bolig i egen ejendom. Dertil kommer yderligere, at naboejendommene uvægerlig også vil få en højere vurdering, hvorved disses ejere ofte påføres så store skatter, at de tvinges til at realisere, selv om deres ejendomme ikke har anden erhvervsmæssig betydning.

For det andet er der bestemmelsen i lovens § 7 A, stk. 3, om, at kun forbedringsudgifter på over 2.000 kr. kan medregnes i den regulerede anskaffelsessum. Især unge, dygtige landmænd og erhvervsdrivende vil blive straffet herigennem, da de i mange tilfælde har så store økonomiske forpligtelser, at der ikke kan blive råd til at forbedre ejendommen for 2.000 kr. og derover. De udfører ofte deres forbedringer meget dygtigt selv, og det bør de nu engang ikke straffes for.

For det tredje er der spørgsmålet om de 40.000 kr., som der kan indrømmes i fradrag på opgjort fortjeneste. Med de stærkt varierende priser, vi har på ejendomme ikke alene fra landsdel til landsdel, men også inden for mere lokale områder, vil den skatteyder, der har anskaffet en større ejendom til en høj pris, blive beskattet procentvis langt højere end skatteyderen, der har købt en mindre ejendom og som følge deraf til en mindre pris, og det finder vi er uheldigt.

Vi hilser med tilfredshed, at man i det foreliggende lovforslag har søgt at imødekomme kravene, der også er stillet fra de uafhængiges side, om en løsning af problemerne i forbindelse med eventuel fortjeneste ved erstatning efter brandskade og ekspropriation. Når der nu fra alle sider gives udtryk for et ønske om en væsentlig ændring inden for hele denne lovgivning, var det måske værd at overveje, om ikke erstatningsbestemmelserne for brandskade